

ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

Erich Drazdanskyn 26.4.2004 sisämarkkinoiden harmoni-
sointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama
kanne

10 päivänä kesäkuuta 2004

(Asia T-158/04)

asiassa T-275/01, Mercedes Alvarez Moreno vastaan Euroopan parlamentti ⁽¹⁾

(2004/C 217/36)

(Henkilöstö — Ylimääräinen toimihenkilö — Konferenssi-
tulkki — Euroopan yhteisöjen muuta henkilöstöä koskevien
palvelussuhteen ehtojen 74 artikla — Palvelussuhteen pääty-
minen)

(Oikeudenkäyntikieli määrätään työjärj estyksen 131 artiklan 2
kohdan nojalla Kieli, jolla kanne on laadittu: saksa)

(2004/C 217/35)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Erich Drazdanský, Wiener Neustadt (Itävalta), on nostanut
26.4.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen
tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivi-
rastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan. Kantajan edustajana on
asianajaja A. Leeb.

Muuna osapuolena valituslautakunnassa oli The Concentrate
Manufacturing Company of Ireland, also trading as Seven-Up
International, Hamilton, Bermudasaaret.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- muuttaa riidanalaista päätöstä niin, että menetetty mää-
räaika palautetaan
- tarvittaessa kumoaa viraston päätöksen ja velvoittaa sen
tekemään uuden päätöksen hakemuksesta
- velvoittaa vastaajan joka tapauksessa korvaamaan oikeuden-
käyntikulut.

Asiassa T-275/01, Mercedes Alvarez Moreno, kotipaikka
Berliini (Saksa), edustajanaan asianajaja G. Vandersanden,
vastaan Euroopan parlamentti (asiamiehinään H. von Herten
ja J. de Wachter), jossa kantaja vaatii yhtäältä sellaisen
päätöksen kumoamista, jonka mukaan palvelukseen ei enää
oteta 65 vuotta täyttäneitä konferenssitulkkkeja, ja toisaalta
vahingonkorvausta, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen
tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston
puheenjohtaja R. García-Valdecasas sekä tuomarit P. Lindh ja J.
D. Cooke, kirjaaja: johtava hallintovirkamies J. Palacio
González, on 10.6.2004 antanut tuomion, jonka tuomiolaus-
selma on seuraava:

1) Parlamentin 30.11.2000 tekemä päätös, joka annettiin kantajalle
tiedoksi 10.2.2001, ja parlamentin 19.7.2001 tekemä päätös,
jolla kantajan valitus hylättiin, kumotaan.

2) Kanne hylätään muilta osin.

3) Parlamentti velvoitetaan korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 3, 5.1.2002.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja haki vastaajana olevalta virastolta sanamerkin "UUP'S"
rekisteröintiä luokkaan 32 kuuluville tavaroille (hakemus nro
1968676). Rekisteröintiä vastaan esitti väitteen The Concen-
trate Manufacturing Company of Ireland, jolla on yhteisön
tavaramerkki ja espanjalainen sanamerkki "UP" luokkiin 30 ja
32 kuuluville tavaroille.

Väiteosasto hyväksyi väitteen 31.7.2003 päätöksellään, joka annettiin tiedoksi telekopiona 1.8.2003. Kantaja valitti päätöksestä 1.10.2003 päivättyllä kirjelmällään, joka saapui virastoon 7.10.2003. Valituslautakunnan toimipaikasta ilmoitettiin kirjallisesti 23.10.2003 kantajalle, ettei valitusta ollut tehty määräajassa, ja pyydettiin kantajaa esittämään huomautuksensa tältä osin. Kantaja haki tämän jälkeen menetetyt määräajan palauttamista.

Viraston toinen valituslautakunta hylkäsi päätöksellään 3.3.2004 hakemuksen ja kantajan valituksen.

Kantajan mukaan sen edustaja allekirjoitti ja jätti valituksen postiin määräajan viimeisenä päivänä; valitus oli määrä lähettää telekopiona. Postin työntekijä jätti kuitenkin valitusmaksun maksamisen jälkeen erehdyksessä kyseisen lähetyksen pane-matta telekopiona lähtevien joukkoon ja laittoi sen niiden lähetysten joukkoon, jotka lähtevät kirjattuina kirjeinä.

Kantaja väittää viraston soveltaneen riidanalaisessa päätöksessä väärin asetuksen N:o 40/94 säännöksiä menetetyt määräajan palauttamisesta. Oikein soveltamisen seurauksena viraston olisi tullut päätyä siihen, että menetetyt määräajan palauttamista koskevat edellytykset täyttyivät tässä tapauksessa, koska ei ollut kyse organisaatiotuottamuksesta, joka estäisi menetetyt määräajan palauttamisen, ja koska maksuasetuksen säännöksiä maksujen viivästyneestä maksamisesta olisi analogian kautta voitu soveltaa.

Kantajan mielestä kyseessä on konkreettinen lievä erehdys, jota ei organisatorisestikaan voitu estää taloudellisesti kohtuullisin keinoin. On myös huomattava, ettei valitusprosessissa vasta-puolena olevalle aiheutunut prosessuaalista haittaa.

Eugénio Branco Ldan 30.4.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-162/04)

(2004/C 217/37)

(Oikeudenkäyntikieli: portugali)

Eugénio Branco Lda, kotipaikka Lissabon, on nostanut 30.4.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustaja on advogado Bolota Belchior, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— kumoaa 8.8.2004 tehdyn komission päätöksen, jolla hylättiin hakemus Euroopan sosiaalirahaston (ESR) tuen loppuosan maksamisesta ja todettiin, että tietyt kantajan esittämät kulut eivät oikeuta tukeen, ja tämän vuoksi alennettiin ESR:n tukea komission päätöksellä hyväksytyille koulutusjaksolle ja vaadittiin kantajaa palauttamaan ESR:n myöntämänä ennakkona ja Portugalin valtion tukena saamansa 39 899,07 euron määrän;

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja teki 29.6.1986 Departamento para os Assuntos do Fundo Social Europeulle (Euroopan sosiaalirahastoa koskevia asioita käsittelevä osasto; jäljempänä DAFSE) hakemuksen, jossa se pyysi ESR:lta rahoitusta ammatillista koulutusjaksoa varten, joka oli tarkoitus järjestää 2.1.—31.12.1987 ja jonka komissio hyväksyi. Kantaja teki DAFSE:lle hakemuksen tuen loppuosan maksamisesta kantajalle. DAFSE tarkasteli kantajan kirjanpitoa ja koulutusta koskevia asiakirjoja ja hyväksyi 13.3.1989 teke-mällään päätöksellä tuen loppuosan maksamisen. Komissio teki riidanalaisen päätöksen 8.8.2004.

Kantajan mukaan kyseinen päätös on 17.10.1983 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2950/83, jolla sovelletaan Euroopan sosiaalirahaston tehtäviä koskevaa päätöstä 83/516/ETY, vastainen, koska kantaja on toiminut tiukasti ESR:n tukea koskevan hakemuksen hyväksymispäätöstä tehtäessä edellytettyjen lakien, asetusten, direktiivien, arviointi-perusteiden, vaatimusten ja edellytysten mukaisesti saadessaan subjektiivisia oikeuksia. Riidanalainen päätös loukkaa näin ollen kantajan oikeuksia.

Riidanalainen päätös loukkaa myös luottamuksensuojan ja oikeusvarmuuden periaatteita, koska hyväksymispäätös on herättänyt kantajassa oikeuden ja oikeudellisesti merkittävän luottamuksen tuen saamiseen, jos se toteuttaa koulutuksen sovi-tuilla ehdoilla. Kantajan mukaan komissio olisi voinut tehdä vuoden 1989 alussa päätöksen, jonka se nyt aikoo tehdä, joten se on loukannut luottamuksensuojan ja oikeusvarmuuden peri-aatteita.

Lopuksi päätös loukkaa vakavasti suhteellisuusperiaatetta, sillä kantaja toteutti hankintansa olettaen, että komissio täyttäisi velvoitteensa ja myöntäisi tuen.